

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Cypriot

1904-11-06

þÿ š í À Á ¹ ¿ Â - ± Á . 2 4 1

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9077>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Ε'—ΑΡΙΘ. 241

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)

6 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1904

ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ

Δυνάμειθα ανενδοιάστως να ισχυρισθώμεν ότι ελίγαι, ελίγισται χώραι υπό τον ήλιον είνε τόσον αυτάρχεις όσον η Κύπρος. Υπό την έποψιν μάλιστα της κοικιλάας των προϊόντων η Νήσος μας δύναται να ταχθή εις την πρώτην γραμμήν. Παράγει αφθόνως όλα τα πρός διατροφήν των κατοίκων της προϊόντα, όλα τα πρός έδυμασίαν. Έν συντόμω, παράγει πάν ό,τι ο άνθρωπος, ο πεπολιτισμένος άνθρωπος, έχει ανάγκην. Ουδ' είνε χρεία να ειπωμεν ότι πολλών προϊόντων, και δη των κυριωτέρων, η παραγωγή είνε τόσον άνωτέρα της καταναλώσεως ώςτι να δυνάμειθα άφρόως να ειπωμεν ότι με τόν εν τέταρτον αυτών πληροί πάναν ανάγκην της, των άλλων τριών τετάρτων διατιθειμένων πρός εξαγωγήν.

Άλλο ζήτημα εάν η Κύπρος υπό άλλας περιστάσεις ήδύνατο να διαβρίψη πληθυσμόν κενταπλάσιον η δικαπλάσιον του σημερινού. Έν άπλοον έλπίμα εις την ιστορίαν της, την ελληνικήν. Ιστορίαν της, άρκει νομιζόμεν να κείσθαι και τον τελευταίον Θωμαήν περί της ορθότητος του τελευταίου Ισχυρισμού μας.

Άλλά δε πρόκειται σήμεραν περί τούτου. Πρόκειται άπλώς περί της παρούσης καταστάσεως της Νήσου. Πρόκειται περί του ότι και μετά υπερισχύει εξαιτη άγγλικήν διοίκησιν ουδέν σημείον πραγματικής προόδου διαφαίνεται εις τόν ορίζοντά της, ότι τούναντίον βαίνει μάλλον εις πλήρη οικονομικόν ελεθρον.

Ευτυχώς δέν έχομεν ανάγκην να αναζητήσωμεν τα αίτια της τοιαύτης του τόπου κακοδαιμονίας εις τόν βυθόν της θαλάσσης διά μηχανημάτων της τελευταίας ανακαλύψεως ουτι εις τούς αιθέρας δι' άεροστάτου. Κείνται πρό των ποδών μας και καθίστανται αισθητά και εις αυτά τα νήπιά μας άκόμη.

Και την πρώτην ανατιρηρήτως θέτιν, την βάσιν και την κορυφήν του κακού, κατέχει ο έπάρατος φόρος της ύποτελείας.

Ναι, ο Φόρος της Υποτελείας. Αυτός είνε ο βράχος καθ' ου προτακρούει πάν, και το ελάχιστον, πρός την πρόσδον βήμα της χώρας. Αυτός είνε ο χειμαρρος ο παρασύρων και την τελευταίαν του τόπου

ιμάδα, αυτός ανατέλλει πᾶσαν πρόσδον των κατοίκων, αυτός κρατεί δεσμιον τον νέον Προμηθεά, τον ονομαζόμενον Κύπρον, αυτός τέλος θα μάς καταβαρθρώπη.

Εις αυτόν δριελλεται δη η μέχρι σήμεραν άθλιότης του τόπου. Αυτός μόνος θα καταστρίψη θα εκμηδενίση τό τε παρόν και το μέλλον της χώρας, και υπό ύλικήν και υπό ήθικήν έποψιν.

Και ημεις κοιμώμεθα μακαρίως, ώς να μη ήμεθα Έλληνες περιμένομεν το πεπρωμένον ως τέλει φακίραι.

Διότι τι επρίζομεν η τι πράττομεν πρός άποτροπήν του πρό των ποδών μας κινδύνου; Εί, το παρελθόν, ελίγα υπομνήματα, ελίγα συλλαλητήρια, ελίγα αγορεύσεις εις τόν Νομοθετικόν, ελίγα ψηφίσματα.

Τίποτε περιστότερον
Τίποτε ανθρωπιώτερον
Τίποτε ελληνικώτερον!

Δέν άρνούμεθα δε, χελά και άγια και τα υπομνήματα και τα συλλαλητήρια και τα ψηφίσματα. Όλα αυτά ήδύνατο να θεωρώνται επαρκή καθ' όν χρόνον εγίνοντο. Διότι υπήρχιν έλπίς ότι οι ευγλωττοι άρθμοι των υπομνημάτων, τα ώρατα και ιστορία ψηφίσματα, και αι ευγλωττοι αγορεύσεις ήδύνατο να προκαλέσουν το φιλοδίκαιον του Άγγλικού λαού και να μαλαζούν τας καρδίας των διεπόντων τας τύχας μας.

Άλλά σήμεραν; Άλλά μετά εικοσιν έξ όλα ετη; Άλλά μετά την σκληράν θπάντησιν του τίως Υπουργού των Αποικιών κ. Τάμπερλαν;

Τίποτε άπ' αυτά! Είνε ήλιου φαεινότερον ότι ουτε τα υπομνήματα, ουτε τα συλλαλητήρια, ουτε αι αγορεύσεις, ουτε τα ψηφίσματα θα μάς δώσουν το δίκαιον μας. Τίποτε άπ' αυτά δέν μάς σώζει.

Το μόνον το όποιον δύναται να μάς σώσθαι εις το φοροστάσιον. Ο λαός πρέπει να βροντοφωνήσθαι εις τα ώτα της κυβερνήσεως: Δέν πληρώνομεν τούς φόρους; εάν δέν μάς άπαλλάξετε του έπονειδίστου φόρου της ύποτελείας. Εάν δέν μάς δώσητε το δίκαιόν μας. Διότι άπλευστότατα περί δικαίου πρόκειται. Και όταν έχη τις το δίκαιον υπέρ αυτού ουδέν α δέν φοβείται. Ούτω πρέπει σήμεραν να πολιτευθώμεν, αυτή η ένέργεια μάς επιβάλλεται υπό των περιστάσεων υπό των

πραγμάτων, υπό της ανάγκης τέλος.

Κατά του φόρου της ύποτελείας δέον να στραφή δη η προσοχή του λαού, δη η ένέργεια των άρμόδιων.

Ούτε πρόκειται ανα προτάξωμεν τα στήθη μας εναντίον των Άγγλικών λογγών και εναντίον των πυροβόλων του άγγλικού στόλου. Πρόκειται να προτάξωμεν άπλώς το δικαίον μας. Άλλά να το προτάξωμεν ούτως ώςτι να διέλθη τας θαλάσσας και να ήχητή ισχυρόν εις τα ώτα των παρά τον Τάμπετιν Ισχυρών και να θέσθαι τας καρδίας του φιλελευθέρου Άγγλικού λαού.

Ούτω, επαναλαμβάνομεν, πρέπει να εργασθώμεν κατ' αυτόν τον τρόπον δέον να πολιτευθώμεν. Και ώμεν βίβαιοι ότι ούτω εργαζόμενοι, ούτω πολιτευόμενοι δέν θα αποτύχωμεν.

Διότι, δυνάμειθα άποχλώς να δυσχυρηνώμεν, ότι και πολλοί των εν Κύπρω Άγγλων, των επί μακρόν διοικησάντων την Νήσον, και πολλοί των εν Άγγλία, αναγνωρίζουσι το δικαίον μας και θα συνηγορήσωσιν υπέρ αυτού.

Άρκει ημεις να κινηθώμεν. Άρκει άπλώς να εργασθώμεν.

ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Ο ήρωικός θάνατος του ανθρωπολογαγου ΠΑΓΙΔΟΥ ΜΕΛΑ, τον όποιον τόσον δικαίως και ένθεουτώδως ύμνει σήμεραν το έθνος, ελόκληρον, προυξένησε την έντύπωσιν την όποιαν προυξένησε, δεδαίως ουχι διότι θυσία τριαύτη είνε πρωτοφανής; η σπανία ανα την ιστορίαν του ελληνισμού, και την αρχαίαν και την νεωτέραν και την νεωτάτην, χιλιαστήν πρό Χριστού μέχρι πρό ελίγου άκούη.

Μία σειρά τοιούτων αυτοθυσιών, τιθειμένων τον άνθρωπον εις ύψος μέχρι του θεού, αποτελεί τω όντι τας σελίδας της Έλληνικής Ιστορίας, εύρισκαμένης εις ύψος υπέρτερον—πρός την όποιαν ουδένας άλλου λαού επί της γης δύναται να άτενίσθαι η Ιστορία.

Εάν ύμνήσθαι τούτον ο ήρωικός θάνατος υπέρ της Μακεδονίας του νεαρού Ανθρωπολογαγου, τούτο εγένετο διότι το έθνος ειδεν αφνης λαμπρώς συνεχιζόμενας τας άτιμήτους παραδόσεις του, δι'ών επιβάλλεται εις την συνείδησιν του κόσμου όλου, δι'ών—πρό παντός—αναδεικνύεται αληθώς μέγα και πανίσχυρον. Μετά τούτων δικαιοτηριών άνήσυχον

Ἰστω ἀλλ' οὐχὶ καρποφόρον βίον, ἢ Ἑλ-
λάς διὰ τοῦ ἥρωϊσμοῦ ἐνὸς γνησίου τέ-
κνου τῆς ρίπτεται πάλιν εἰς τὴν ὁδὸν
τὴν ὅποιαν τοσοῦτον καλῶς γινώσκει.

Καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ Μελά προκά-
λεσε στεναγμὸν ἀνακουφίσεως ὅλοκλῆ-
ρου λαοῦ ἐπανακύπτοντος, καὶ ἔφερε
τοὺς βύβλους εἰς τὰς καρδίας καὶ τὰ χεί-
λη, καὶ ἤνοιξε τὰ πτερά τῆς συναισθήσε-
ως τῆς ἰσχύος εἰς τὰ πνεύματα.

Ἐκεῖ ἔπου οὐδεμία ἀμεσος ὑποχρέ-
ωσις ἐπέβαλλεν εἰς τὸν ΠΑΥΛΟΝ ΜΕ-
ΛΑΝ νὰ τρέξη εἰς τὰ αἱματοδρεκτὰ Μα-
κεδονικὰ πεδία, ἀξιωματικὸς τοῦ κατα-
δικασμένου δυστυχῶς ἀκόμη εἰς ἡτυ-
χίαν Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, πλήρης νεό-
τητος, ἀπολαύων πάσης δυνάτης εὐτυ-
χίας βίου ὠραίου καὶ ἀνέτου, ἐγκατα-
λείπει τὰ πάντα μόλις ἠσθάνθη τὸ μέ-
γα κινδόν, ὅπερ ἐξόχως ὠραία περιγρά-
φεται διὰ τῆς ἀλανθάστου γνώμης ἐνὸς
μεγάλου Προγόνου μας, ὅτι ἡ εὐτυχία
τοῦ ἀτέμου εἶνε ἀδύνατος, δταν ἡ πατρις
συλληθῆδην δυστυχῆ.

Σήμερον ἀκριβῶς εὐρισκόμεθα οἱ Ἑλ-
ληνες εἰς κινδυνώδη περίοδον τῆς ὑπάρξε-
ώς μας. Ἐκλήθημεν νὰ συνεισφέρωμεν ἑ-
καστὸς πρὸς ναυπήγησιν Στόλου, δι' οὗ
θὰ καταστήσωμεν τὰ δίκαιά μας (σεβα-
στά, δι' οὗ θὰ ἐπανακτήσωμεν καὶ τὴν
ἰθνηκὴν μας εὐδαιμονίαν ἐν γένει, καὶ
τὴν δύνάμιν καὶ τὸν πλοῦτον ἀκόμη δι-
ἕκαστον ἀτομον.

Παρα τοῦ ὑπεδούλου Ἑλληνισμοῦ,
ἀποτέλουστος τὸ μέγ. λείπρον μέρος, τοῦ
ἔθνους, ἐξαρτᾶται ἡ ναυπήγησις ἰσχυρο-
τέρου τοῦ στόλου τούτου, χωρὶς ἡ θυσία
εἰς τὴν ἡμεῖς ἐκλήθημεν, νὰ δύναται νὰ
ἀντιστή ἰσχυρῶς, ἢ ἢ θὰ ὑποσώψιν οἱ ἑ-
λιούθηρι ἀδελφοὶ χάριν τῆς εὐδαιμονίας
δλων μας.

Ἡ νῆσάμεν εὐτυχῶς ἐ-αθθα τὸ πρῶ-
γμα, καὶ αἱ συνεισφοραὶ διὰ τὸν Στόλον
προχωροσιν ἱκανοποιητικῶς.

Σήμερον ὁμως τὸ ἔξοχον παράδειγμα
τοῦ νεαροῦ ἀξιωματικοῦ δεικνύει μέχρι
ποίου σημείου ὀφείλει νὰ ἀνέλθῃ ἡ αὐτα-
πάρνησις τοῦ ἀτόμου ὑπὲρ τῆς ὑπάρξε-
ως τοῦ ὅλου. Καὶ τὸν πλέον ἀφιλότι-
μόν ἀνθρώπον ἐν τοιοῦτον παράδειγμα
δὲν εἶνε δυνατόν παρα νὰ τὸν κεντήσῃ
καὶ τὸν ὑψώσῃ εἰς τὸ ἀριεξόν ἐπίκειδον.

Ἡ ἀγλή, δι' ἧς περιέβαλεν τὸ ἔθνος
ὀλέκληρον τὸν νέον ἥρωα, εἶνε ἀσφαλῆς
καὶ ἀναντίρρητος ἐνδειξις ὅτι καὶ ταχύ-
τεροι καὶ γενικώτεροι καὶ ὀφρονώτεροι
πρὸς πατρίδα ἀφρονώτεροι—θὰ ἐξαο-
ληθῆσῃσιν οἱ κανελλῆνοὶ Ἴερανοὶ ὑπὲρ
τοῦ μεγαλείου μας.

Ἐνωστοποιήσις.

Ἐν τῷ εὐριον Κυριακῆ, 7 Νοεμβρίου, ἐπὶ
τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, Ἐπι-
κόπου Κουφαλας, ἐν τῷ ἱερωμένῳ ἱερῷ Ναῷ
τοῦ χωρίου Ὀμορφίας κατὰ τὴν θείαν λει-
τουργίαν θέλει κηρύξῃ τὸν θεῖον λόγον ὁ ἱε-
ροκλήρῃς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κύριος Γεώργιος
Κυριακίδης.

Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς

Ἡ Ἑβδόμη

ἸΑΠΩΝΙΚΑ ΠΡΟΣΟΔΑ

Ἐἰς 77,000,000 λίρας ὅτε λινὰ προ-
υπελόγησεν ἡ Ἰαπωνικὴ Κυβέρνησις τὰς
δαπάνας τῆς διὰ τὸν πόλεμον κατὰ τὸ
1905. Καὶ εἰς ἄλλα 19,000,000 τὰς συ-
νήθεις δαπάνας τοῦ Κράτους.

Διὰ νὰ καλύψῃ τὰς πολεμικὰς δαπάνας
ἠ' αὐξήσῃ τὴν φορολογίαν κατὰ 9,000,000.

Θὰ λάβῃ ἄλλα 7,000,000 λίρῶν ἀπὸ
οἰκονομίας εἰς τὴν διοίκησιν καὶ ἀπὸ τὴν
ἀντιστολὴν τῆς κερτοσκυτῆς Δημοσιῶν Ἐρ-
γῶν. Καὶ ἂν συνάψῃ δάνεια 61,000,000
λίρῶν στερλινῶν.

Αὐτὸ θὰ πῆ κέλεμος!

ΠΛΕΕΙΝΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

Πληροφόρησάμεθα πρὸς αὐτόπτεον μάρ-
τυρος καὶ παθόντος, ὅτι ἡ ὁδὸς ἀπὸ Λάρνα-
κος εἰς Πύλον κατήντησεν εἰς οἰκτροτάτην
καταστάσιν, ἀνώμαλος, πλήρης λίθων,
ὄψιθιτος, βολοροσκή καὶ τῶν ἐπιδατῶν
καὶ τῶν ἰσκιῶν καὶ τῆς ἀμᾶξις.

Δύναται πᾶς τις νὰ φαντάσθῃ πῶσοι ἄλ-
λοὶ δρόμοι εὐρισκόνται εἰς παρόμοια γὰλῆα.

Διότι εἰάν ἔγιναν πολλοὶ δρόμοι εἰς τὴν
νῆσον, τὸ κενόδι δὲμος τῶν Δημοσιῶν Ἐρ-
γῶν μένει ὅσον ἦτο, καὶ οἱ δρόμοι εἰς τὸ
ἔθνος τοῦ χρόνου.

Ἡ πικρὰ ἰσοδύνασις ἀρμοστία εἶχεν
ἐξυψώσῃ μέχρι ἰσοδύνασις οὐρανοῦ τὸ κατάρ-
θωμα (ἢ) τῆς συμπατριώτικῃς τοῦ δικτύου
τῶν ὁδῶν, χωρὶς νὰ φαντασθῇ ὅτι ἔθλον
καὶ συντήρησιν. Ἡ νῦν ἀρμοστία ἑλπι-
ζομεν ὅτι θὰ κατωβιβάσῃ νὰ ἐξυψώσῃ μέ-
χρι ἰσοδύνασις οὐρανοῦ τὸ κενόδι τῶν δημο-
σιῶν ἔργων, καὶ τούτο θὰ ἦτο ἐν ἀληθείᾳ κα-
τωβιθωμῇ, καὶ λογικὸν ἐπικόλουσθον τῆς
συμπαιρώσεως τοῦ δικτύου τῶν ὁδῶν.

Διότι ἄλλως εἶνε ἔργατος ὁ κίνδυνος γὰρ
εὐρεθῆ πάλιν ἡ Νῆσος χωρὶς δρόμους μετὰ
ἐν ἔτος 10 πολῶν.

ΠΡΙΜΑ ΣΤΟΝ ΚΟΠΟΝ!

Τὸ ἀγγλικὸν πολεμικὸν ἐδύγη ἰκα-
θὲν ναστιμῶν ἀπὸν πόνημα μετὰ τὸ τρομερὸν ἑ-
πεισόδιον μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Ἀγγλίας.

Τὸ πολεμικὸν τούτο ἔχρησιμμεν ὡς ἡχο-
λὴν ναυτικῶν ἐσκιμῶν ἐπισκέτο εἰς Λὰς
Πέλλμας ὅταν τὸ ἐπεισόδιον τῆς Βορείου
Θαλάσσης ἐξερρήγῃ.

Κατὰ διαδολικὴν ἐνεργείαν, τὸ πλοῖον
ἔμαθεν ὅτι αἱ ἰσθμοκρατεῖαι ἤρχισαν μεταξὺ
Μ. Βρετανίας καὶ Ρωσσίας.

Καὶ ἡ Ἀγγλὴ νῆαρχοσάσα ἐκ Λὰς Πέλλ-
μας δι' Ἀγγλίαν ἠτοιμάσθη τελείως πρὸς
πολεμικὴν ἐνεργείαν. Καθ' ὅλον τὸν πλοῦν
μεγάλῃ ἐπιγρύπνεσις ἐτηρίτε ἐπὶ τοῦ
πλοίου, οἱ προβόλοι ἐξίστασκῶν ἐργάζον-
το, δλα τὰ κανόνια ἦσαν γεμάτα καὶ
ἑτοιμά, καὶ αἱ ὀπίδοι εἰς τὴν θείαν τῶν
ἐπὶ τῶν ἀνοψωτήρων.

Ἡ Ἀγγλὴ κατηθύνετο οὕτω εἰς τὴν
πατρίδα τῆς μετὰ τὴν ἐκτακτὸν ταχύτητα
τῶν 14 μιλίων, καὶ ὅταν πλοῖον ἤγκυροβό-
λησεν εἰς Πλόμουθ τὸ πλήρωμα ἐκπληκτὸν
ἔμαθναν ὅτι δὲν ὑπάρχει πόλεμος!

Ἡ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΚΑΙ Ο ΣΤΟΛΟΣ

Ἰππεριν ἀληθῶς πρωτορατῆς ὁ εὐγ-
κλον. σμὸς τῶν πατριωτικῶν ἡρώων τῶν
τῆς Ἀλεξανδρείας, τοῦ Κίρου, τῆς Διό-
κτου ὅλης ἐπὶ τῷ κατάκλω τῶν θωρηκτῶν
Σπετωῶν, Ψαρῶν, καὶ Ὑδρας.

Ἡ Ἀλεξανδρεία εἶχεν ἐνδεδῆ ἀπὸ ἐπάνω-
δως κατῶ—ἀπὸ τῆς κεντρικώτερας, μέχρι
τῆς ἰσημοτέρως ὁδοῦ—μὲ τὴν κυανόλευκον.
Δοξολογία, ἔορτα, ἐσπερίδες ἐν μέσῳ χλι-
δῆς καὶ λαμπρότητος ποῦ ἐνθυμίζον μόνον
χρόνους τῶν θριάμβων τῆς ἑλληνικῆς αὐτο-
κρατερίας.

Τὰ πλήθη, ἔτινα ἐπισκέψθησαν τὰ θω-
ρηκτὰ ἦσαν τέσσα ὥστε οἱ ἀραμπᾶδες λαμ-
βούχοι ἐζητωκραύγαζον ὑπὲρ τοῦ στόλου
μας βλέποντες τὰ κέρδη τῶν!

Τὸ κατωτέρω κομμάτι ἀπὸ τοῦ ἑταχυ-
δρόμου εἶδει ἐν ὀλίγοις τὸν βαθμὸν τοῦ
ἐπικρατήσαντος ἐξέλλου ἐνθουσιασμοῦ:—

«Πρέπει ν' ἀναγνωρίσωμεν τὴν πανσοφί-
αν τοῦ οὐρανοῦ ἐν τῇ διαγωγῇ τοῦ κατ'
ἐαυτὰς τὰς ἡμέρας. Ὅσοι εἶδον τὴ συνῆθη
ἐκατὰ τὴν συνάντησιν τῶν ἀτμοπλοίων,
ἐτῶν προῦπαντήσαντων τὸν Στόλον, ἔμα-
ατῇ προσεγγίσει τοῦ, ὑπὸ βροχὴν καὶ ἐνα-
έμον, οὐρανὸν ἐν τῇ συνειδήσει τῶν ἐκπαρ-
ετήτων τὴν ψυχρολουσίαν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ
ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ, εἶπε ἀσφαλῶς ὅτι
εμετετρέπετο εἰς φρενήριδα, ἐν ἡνῶσις ὁ
εκαίρος τῆς ἡμερανῆτος κατάκλω τῶν
θωρηκτῶν μας.»

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἰατὶ νὰ μὴ
στελῇ καὶ εἰς τὴν Κύπρον τὰ τρία θωρη-
κτὰ;

ΝΑ ΚΙΝΗΘΩΣΙΝ Αἱ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΙ

Ἐκ τῶν μέγ. τοῦδε ἀποτελεσμάτων
δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ὅτι θριάμβος θὰ
εἶνε τὸ τέλος τῆς περιπέτειας ἐν Κύπρῳ τοῦ
κ. Σπ. Μιτσούκα.

Ἡ Λευκωσία ἀναμείνει τὰρα μετὰ προθυ-
μίας τὴν ἐπίσημιν του, τοῦ ὅποιο ὁμως
αἱ παρ' ἡμῶν ἐνεργείαι ὑπὲρ τοῦ Στόλου
ὀπωσθήποτε δὲν εἶνε δυνατόν νὰ θεωρηθῶ-
σιν ἱκανεῖς.

Διὰ τούτο ἀπευθυνόμεθα σήμερον πρὸς
τὰς Συντεχνίας μας: Δὲν ἦτο δυνατόν τά-
χα τρεῖς εἰς ἑκάστης κατὰ πᾶν Σάββατον
νὰ περιφίρωσιν—ὡς γίνεται καὶ εἰς ἄλλα
ζητήματα—εἰς τὴν ἀγορὰν κινῶσιον εἰς
τὸ ὅποιον νὰ ρίπτεσιν ὑπὲρ τοῦ Στόλου τὸ
τρίγροσσὸ τῶν, ἢ τὰ γρόσι τῶν ἢ καὶ τὴν
εἰκοσάραν τῶν ὅλοι ἀνεξαιρέτως;

Ὅπως οἱ Συντεχνίαί μας θὰ εἶδον καὶ
εἰς τὸν πτωχότερον καὶ ἀσημότερον Ἑλληνα
τὴν εὐκαιρίαν νὰ αἰσθανθῇ τὴν ἐσπερίαν-
αυ, ὅτι μετέχει καὶ αὐτὸς εἰς ἕνα ἀγῶνα
διὰ τὴν Πίστιν καὶ τὴν Πατρίδα του.

Καὶ ὅποια τότε τιμὴ εἰς ἔθλον τοῦ ἔθνους
πρὸς τὰς Συντεχνίας τῆς Λευκωσίας!

Καταστροφή τῆς Ὀρησκείας

Λονδίνον, 16.
Ὁ Πάπας Ἰκαμε χθὲς πρὸς τὸ Συμ-
βούλιον τῶν Καρδινάλιων προσφώνησιν,
προξενήσασαν μεγάλην ἐντύπωσιν. Διὰ
ταύτης διεμαρτυρήθη σφοδρῶς κατὰ τῆς
ἀντιθρησκευτικῆς πολιτείας τῆς Γαλλι-
κῆς Κυβερνήσεως, προσθέσας ὅτι νῦν
προβλέπει μεγαλειτέρας ἢ μέχρι τοῦδε
καταστροφὰς εἰς τὴν θρησκείαν.
(Πρακτοριὸν Ρίουτερ.)

Ο ΠΟΔΕΜΟΣ

ΕΝ ΜΑΝΤΣΟΥΡΙΑ

(Τηλεγραφήματα και εύθειαν εκ Λονδίνου.)

ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ

Λονδίνον, 12 Νοεμβρ.
Ο γ. Μουκδεν «Ρέουτερ» ἀγγέλλει τὴν 10 Νοεμβρίου ὅτι τὸ πρὸ τοῦ πυροβολικοῦ ἔκκελουσι κατὰ διαδίμματα. Ἦτο ὑψέροττον πρὸς τὸ δεξιὸν ἐνθα τὰ ρωσικὰ βαρῖα τηλεβόλα ἔρριπτον ὀβίδα· κατὰ τὴν ἰαπωνικὴν θύειων καθ' ἑλὴν τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα τῆς ἐνάτης.

ΑΠΑΪΣΙΟΔΟΣΙΑ

Λονδίνον, 14.
Τηλεγράφημα ἐκ Μουκδεν ἀγγέλλει ἐκ Παρισίου λίγου, ὅτι ἐν Μουκδεν ἐκίραται ἀπεισοδία σχετικῶς μετὰ τὰς ἀπέψεις τῆς χυμιοῦς ἐστρατείας. Πιστεύεται ὅτι τὸ ζήτημα τῆς μεταφοράς προμηθειῶν ἴσται τὸ δυσκολώτατον πάντων.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΜΕΤΑΒΑΛΛΕΤΑΙ

Λονδίνον, 15.
Ἡ κατάσταση ἐν Σιχὲ μεταβάλλεται ὀλίγον.

Πᾶσαι ἀξιοματικαὶ καταρτίοντες εἰς τὰ ἀρχηγία τοῦ Κουρσκατίν ἀντικαθίστανται πρὸς πόντας. Τὰ στρατεύματα τρέπονται ἤδη καλλίτερον ἢ κατὰ τὴν μέγαν τοῦδε ἐστρατείαν, ἀλλὰ τὸ ζήτημα τῶν προμηθειῶν διὰ μέγαν στρατόν, χωρὶς νὰ ἀναρῶμεν τὴν καύσιμον ὑλῆσαν καὶ τὴν φέρην, παραμένει τὸ δυσκολώτατον τῶν προβλημάτων.

Η ΟΧΥΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΜΟΚΚΑΔΕΝ

Ἡ μάχη ἦτις θὰ ἐγίνετο πρὸς κατάληξιν τοῦ Μουκδεν, θὰ ὑπερηκόντιζε πᾶσαν προηγούμενην ὡς πρὸς τὴν χύειν αἵματος.

Τὰ θυρωμάτα τῆς πόλιος τούτης ὡς τὰ περιγράψει τουλάχιστον Ρωτσοῦ ἐκτείνονται ἐπὶ ἐνια μίλια· εἰς ἕκαστον δὲ μίλιον ὑπάρχουσι πολλὰ φρούρια καὶ πυργωτὰ θυρωμάτα. Τὰ πυργωτὰ θυρωμάτα εἰνε οὕτω πως συγκεκαλυμμένα ὥστε εἶνε ἀδύνατον ν' ἀναγνωρισθῶσιν ἀκόμη καὶ ἀπὸ ἀποστάσεως 100 βημάτων.

Πρὸ ἑκάστου θυρωμάτου ἔκασταν βαθείας, ἐκίρασμα τάρρους, μετὰ πασσάλους εἰς τὸν πυλῆνα, καὶ ὑπάρχουσι τρεῖς γραμμαὶ τοιαύτων τάρρων. Ἐμπροσθεν τῶν τάρρων ὑπάρχουσι φραγμοὶ ἐξ ἀκιδωτῶν συρμάτων, καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν, πάλιν, ἐτακοθετήθησαν ὑπόγειοι τερκίλλαι. Τίλος ὑπάρχει γραμμὴ κομμένων δένδρων, μετὰ φύλλα ἑστραμμένον πρὸς τὸν ἐχθρὸν συνδεδιμένα δὲ μετὰ ἀκιδωτῶν τύρμα. Ὁ λοκλήρος ἡ ἔκτασις αὕτη εἶνε ἐκτεθειμένη εἰς τὸ πρὸ τῶν τηλεβόλων ἐκ τριῶν πλευρῶν. Ἐπιτιθέμενοι οἱ ἰάπωνες κατὰ τοῦ Μουκδεν, θὰ εὐρεθῶσιν πρὸς ἐχυρώσεων ἰσχυρότερων ἴσως τῶν ἐν Λισσαβῶν.

ΠΟΡΤ ΑΡΘΟΥΡ

ΑΠΕΓΝΩΣΜΕΝΗ ΕΦΘΔΟΣ

Λονδίνον, 15.
Ὁ πρὸ τοῦ Πόρτ Αρθούρ «Ρέουτερ» ἀγγέλλει ὅτι οἱ ἰάπωνες ἔκαμαν τὴν 30ην Ὀκτωβρίου ἀπεινωτικὴν ἐπίθεσιν. Ἐκυρίευσαν τὸ ἰσχυρότατον ἀνατολικὸν φρούριον Κικουάν, λαθόντες οὕτω τὴν κλειδα τῆς ἀνατολικῆς τέρρας τῶν φρουρίων.

ΜΟΝΟΝ ΤΗΝ ΤΑΦΡΟΝ

Λονδίνον, 16.
Κατὰ νεώτερας πληροφορίας, οἱ ἰάπωνες ἀπέτυχον μετὰ τὴν κατάληξιν τοῦ ἀνατολικοῦ φρουρίου Κικουάν, ἀλλ' ἔκυρίευσαν τὴν τέρρον, ὑπετάσσοντες ἤδη τοὺς προμαχώνας 3, 2, 1 καὶ 4.
Κατὰ τὴν ἑρῶν ἀπόλιτα, 1500 ἄνδρες.

ΕΙΣ ΑΚΡΟΝ ΚΡΙΣΜΟΣ

Λονδίνον, 18.
Ὁ ἐν Τσεροῦ Γενικό; Προξένος τῆς Ἀμερικῆς, τηλεγράφηται πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν του, ὅτι ἡ θέσις τοῦ Πόρτ Αρθούρ εἶνε εἰς ἄκρον κρίσεως, τῶν ἐξωτερικῶν φρουρίων περιελθόντων εἰς τὴν κατοχὴν τῶν ἰαπωνῶν.

Ὁ Στόλος τῆς Βαλτικῆς

Πρὸς τὸν ἑρῶν.
Λονδίνον, 14 Νοεμβρ.
Τὰ ἐν Δακὰς καταρτίοντα πλοία εἶνε τὰ θεωρητὰ Κ. καὶ Σουβιῶρ. Ἀλέξανδρος Γ', Μιτρούσι, Ὁρέλ, Ὁστιάμπια, καὶ ἀνατολικὸν Ναύαρχος Ναχιμούρ. Δημήτριος Δουσκί, Ὁρρά, τὸ χρονομετρῶν ὡς νοτόκομιτορ Ὁρέλ, ἔξ μεττρέοντα ζωοτροφίας, καὶ τινὰ ἀθροισματα.
(Δακὰ ἀρμενε λιμῆν, πρωτεύουσα τῆς Γαλλικῆς Σινεγάλης, δ. Ἀρρικῆ.)
Διὰ τοῦ Σουβίξ.
Λονδίνον, 16.

Ὁ ἐν Σουβίξ ἀνταρράκτης τοῦ Ρέουτερ τηλεγράφηται, ὅτι ὁ Διοικητῆς τῆς διορύγος διέταξεν ἀπωθῆναι πρὸς ἑρῶν κίνησις ἐμπορικῶν ἀποπλοίων σταματήσῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδου τοῦ Στόλου τῆς Βαλτικῆς.

Τὰ ἐμπορικὰ πλοία, πρὸς τούτοις, ὀφείλουσι νὰ μὴ ῥιπῶσιν ἕκαστε εἰς τὴν διώρυγα, καὶ ν' ἀπορῆγῶσιν τὰς ἐπιδείξεις.

Νέα μότρα

Λονδίνον, 17.
Ἄλλη μότρα τοῦ στόλου τῆς Βαλτικῆς, ἀποτελουμένη ἐκ πέντε καταδρομικῶν μεταξὺ τῶν ὀπείων καὶ τὰ δύο πρότερον θηλοντικὰ «Πετρούπολις» καὶ «Σμολένσκ» μετονομασθήσεται «Ρίον» καὶ «Δέπερ», καὶ δετὼ πρριλλοβόλων, ἀπέπλευσέν ἐξ Ἀμπόου χθὲς, καὶ διεῖλε παρὰ τὴν νῆσον Μπράχολμ σήμερον.

Ὁ τὸς λὸς πλοιοφῶν

Λονδίνον, 18.
Ὁ Ρωσικὸς Στόλος ἀπέπλευσεν ἐκ Δακὰς κατευθύνομενος εἰς Ἀκκρῶν (Λίμνη τῆς Παραλίας τοῦ Χρυστοῦ, ἀρκῶν τῆ Πορτογαλλία.

ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

Ἀγγλίας καὶ Ρωσίας.
[Τηλεγραφήματα καὶ εύθειαν.]

Ὁ Βρεταννὸς ἀντιπρόσωπος

Λονδίνον, 14 Νοεμβρ.
Οἱ Παρτινοὶ «Κάιρ» ἔχουσι τηλεγράφημα ἐκ Πετρούπολιος, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ ὑποναύαρχος Μπωλὸν διωρῶσθη ἀντιπρόσωπος τῆς Βρεταννίας εἰς τὴν ἐπιτροπείαν ἐπὶ τοῦ ἐπίσσοδου τῆς Βορείου Θαλάσσης.

Ὁ διορισμὸς τοῦ ὑποναυάρχου Σερ Λιούης

Λονδίνον, 15.
Ὁ διορισμὸς τοῦ ὑποναυάρχου Σερ Λιούης, Ἀθου Μπωλὸν, ἐπιβεβαιώσεται. Τὸ λεκτικὸν τῆς Συμφωνίας.

Λονδίνον, 17.
Ὁ ἐν Πετρούπολει ἀνταποκριτῆς τοῦ Ρέουτερ τηλεγράφηται, ὅτι ἡ Ρωσσία προτείνει ὀλίγας μόνον μεταβολὰς εἰς τὸ λεκτικὸν τοῦ βρετανικοῦ σχεδίου τῆς Συμφωνίας, ὅπρι οἱ ἐπίσημοὶ κύκλοι προδοκῶσιν ὅτι ταχὺς θὰ ὑπερῆρη.

Λονδίνον, 17.
Διὰδίδεται ὅτι σπουδαῖος ἐμπόδιος ἀνεφύει εἰς τὸ λεκτικὸν τῆς ἀγγλορωσικῆς συμφωνίας, ὡς πρὸς τὴν τιμωρίαν τῶν ἀξιοματικῶν ὑπευθύνων δια τὸ ἐπίσσοδιον.

Ἡ κατάσταση ἐν Σιχὲ

Λονδίνον, 18.
Ὁ ἐν Πετρούπολει ἀνταποκριτῆς τοῦ Ρέουτερ τηλεγράφηται, ὅτι αἱ διαδόσεις περὶ ἐμπόδιον, ἦτα ὑπερβολικαὶ, οὐδὲν εὐ συμβαίνει πέρα τῶν ἡδη γινωσκτῶν.

ΑΝΑΤΙΝΑΞΙΣ ΑΝΤΙΤΟΡΠΙΛΙΚΟΥ

Λονδίνον, 16.
Τὸ ρωσικὸν ἀντιτορπιλικὸν «Ραζτορπν» κατέπλευσεν εἰς Τσεροῦ χθὲς τὸ ἑσπέρας ἔκκα ἰσχυρότατης χιονοθυέλης, καὶ ἠγκυροβόλησθη κατὰ μῆκος τοῦ «Ριγιτέλυ». Ἀνήγγειλεν εἰς τὸν Πρίγκιπα Τσιγκ (Κινέζον διοικητὴν τοῦ Τσιφου) ὅτι θ' ἀποπλεύσῃ Φίρει σπουδαίας εἰδήσεις δια Πετρούπολιος.
ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16.

Οἱ Ρωτσοὶ ἀνέτιξαν τὸ «Ραζτορπν».

Διορισμοὶ εἰς τὸν ἀγγλικὸν Στόλον

Λονδίνον, 17.
Ἐπίσημως ἀγγέλλονται οἱ ἀκόλουθοι διορισμοὶ ἐν τῷ ἀγγλικῷ Στόλῳ διὰ τὸ 1905:—

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑποναυάρχου Σερ Α. Κ. Οὐλσον, ὡς διοικητοῦ του ἐν Ἀγγλίᾳ σταθμεύοντος ἀγγλικοῦ στόλου παρατείνεται μέχρι τοῦ 1907.

Ὁ ναύαρχος Λόρδος Κάρολος Βέρισφορ διαδέχεται τὸν Σερ Κόμπτων Λομβιλ εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Στόλου τῆς Μεσαγείου.

Ὁ Μαίυ, ἐλεγκτῆς τοῦ ναυτικοῦ, διαρῆται διοικητῆς τοῦ Στόλου τῆς Μάγχης, ἀντὶ τοῦ Βέρισφορ.
Καὶ ὁ Πλοίαρχος Τζακσον ἀντικαθίστῃ τὸν Μαίυ.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΠΑΓΛΟΣ ΜΕΛΑ

Κατανυκτικώτατον.

Πανταχού εις την πόλιν ήσαν μεσιτιστικαί σημαίαι, την παρελθούσιν Κυριακήν.

Όλων των Εκκλησιών οι κάδωνες ήρξαντο ήχοοντες παιδίμω, περί την 10ην π. μ. Καί ο εύρύτατος ναός της Φανερωμένης έντός όλίγων λεπτών υπερεπληρώθη κόσμου, ευρρόντος πανταχόθεν, πασών των τάξεων, κυρίαί και κύριοι.

Ο άρχιμανδρίτης της Αρχιεπισκοπής κ. Φιλέθεος δ' έγκυκλίω του είχε καλέσει πάντας τους λαούς της πόλεως, περί τους είκους, είναι, μετάσχον της τελετής του μνημοσύνου.

Μετά των σημαίων των, φερουσών πένηθιμον κρέπι εις τον έπί της κορυφής σταυρόν, προσήλθον υπό την έδηγίαν των διδασκόντων οι μαθηταί των διδασκτριών μας, του Γυμνασίου, του παρθναγωγείου, της Αστικής και της Διμ. Σχολής Αγίου Σάββα.

Τό κενοτάφιον.

Τό κενοτάφιον, έστημένον έν τή μέσση του Ναού, έκαλύπτετο υπό των ένθικων χρωμάτων. Είς τας μακράς πλευράς του υπήρχον τά ρητά «Μάχου ύπέρ Πίστώς και Πατρίδος,» «Ανδρών έπιφανών πάσα γη τάφος.» και εις τας στενάς πλευράς στίφαινοι εκ έσφνης περιβάλλον τά άρχικά του θρηνομένου ήρωος «Π. Μ.» Η εικών αυτού μέ στωλήν άρματωλέυ ήτο άνηρημένη έπί του κενοταφίου έν μέσση δύο έλληνικών σημαίων, ύψηλά δε ο δίσκος των κολλύδων μέ τά γραμμάτα Π. Μ.

Η τελετή ήρξατο έν μέσση βαθυτάτης συγκινήσεως, χοροστατούντων των έύο έν Λευκωσίη εύρέθειών άνωτάτων κληρικών, του ήγουμένου Κύκκου κ. Γεωργίου, και του άρχιμανδρίτου κ. Φιλέθεου.

Περί τό κενοτάφιον χορός μαθητών του Γυμνασίου ύπό τον κ. Δέρβη έν ήφαλλε νεκρώσιμα, και κατά την έάρκειαν της τελετής διανεμήθησαν εις τό πλήθος φωτογραφία του ήρωος, γινόμεναι τή ένεργεία του Γυμνασίου.

Λόγος και ποιήματα.

Είς τό τέλος της τελετής ο γυμνασιάρχης κ. Μ. Βολονάκης έπό των βαθμίδων του πρέσ τάριστερα θρόνου άπήγγειλε τον έπιμνημόσυνον λόγον. «Μας συγκαντρώνει σήμερον—είπα περίπου—ή πονελληνικός Ιδέα. Καί ή Κύπρος δύναται να θεωρητή τον θρηνομένου ήρωος ως ιδιαίτερον τέκνον της, άφου «Ανδρών έπιφανών πάσα γη τάφος.» Δι' Ιδέαν του ήρωος. Ποιον αίσθημα τον έκαμε να μεταβή εις Μακεδονίαν. Τό παράδειγμα ύπέρ μας παρέχει. Δι' υποχρέωσις μας περί πραγματώσεως της ένθικης Ιδέας, ύπέρ της έθνιστάθη ο Μελάς—ήσαν έπίσης βίαιος του λόγου του κ. γυμνασιάρχου.

Τόν ρήτορα διεδέχθη ο κ. Ν. Δέρβης ιατρός, άπαγγέλλαστό ποιήμα ύπερ κατωτέρω δημοσιεύομεν, και κατόπιν ο κ. Έπαμ. Μοδινός, άπαγγέλλας μετ' άπεργράπτου συγκινήσεως, τό ποιήμα ύπερ έπίσης δημοσιεύομεν.

Οί στέφανος.

Μετά ταύτα ήρξατο ή κατάθεσις στεφάνων, εκ χρυσαυθίμων, έσφνης, φαινίκας, εκ μέρους όλων των εκπαιδευτριών, του Κυπριακού Συλλόγου, της Έλληνικής Λέσχης, της Έμπορικης, του Αναγνωστηρίου Φοιτηκός, της οικογενείας Α. Θεοδότου κ. λ. κ.

Ο δίσκος των κολλύδων μετά τό πέρας

του μνημοσύνου συνεδουόμενος υπό των μαθητών μετακομίσθη εις τό Γυμνάσιον, την δε έκπύριον τά κολλύβα διανεμήθησαν εις όλα τά σχολεία και εις όλους τους μαθητάς μέ καταλλήλους περί του ένθικου γαιουτός λέξεις.

Μετά τό μνημόσυνον έστάλη πρέσ τήν Έπικόν Τύπον υπό του κ. γυμνασιάρχου τό έξής τηλεγράφημα:—«Πρωτοβουλίη Παγκυπρίου γυμνασίου, παρθναγωγείου, και λοιπών εκπαιδευτριών Λευκωσίας έτελέσθη σήμερον πάνδημον μνημόσυνον ύπέρ Παύλου Μελά, άιμνήστου προμάχου ένθικων δικαίων έν χειμαζομένη Μακεδονίη.»

Θά σταλή έπίσης συλλογητήριον γράμμα πρέσ τήν έπίτιμον Χήραν του ήρωος, εί Κυπριακαί έφημερίδες εί περιγράφευσαι τά του μνημοσύνου, και έντός θήκης όλίγα άθη εκ των στεφάνων και τά όνόματα των καταθεσάντων αυτούς.

ΤΟ ΠΑΓΛΟ ΜΕΛΑ

Τί μέρα εξημέρωσε;
... Ποιά ώρα ήγενήθη
Ένα λεβέντικο κορμί
Πού τώρα έκοιμήθη;

Ποιά Μάννα ήγαλούχησε
Αυτό τό λειοντάρι;
Πού έπεσε σάν ήρωας
Σάν αξίω κολληκάρη;

Είπε ο ΠΑΓΛΟΣ ο ΜΕΛΑΣ
'Ο μωσαναθρεμμένος.
'Εκείνος έκοιμήθηκε,
'Επήγε δεξιομένος!

Τό όνομα Του θ' ήντηχή
Κι' ή κόρη Του θά μένη
Σε κάθε γή Έλληνική
Με σέφους στολισμένη.

Τιμάς και όξαις κρέπουνε
Σε κάθε καλληκάρη
Πού γιά Πατρίδα πολεμά.
Τό μόνο του καμάρη!

Ν. Δέρβης.

ΣΤΟΝ ΗΡΩΑ

'Οχι! Δέν πίδαμ' ο Μελάς.
... Τό Έθνος ε; μη κλάψη
'Εκείνον πού ήγήτης
Σε στήθη μας εν' άνέψη
Με τόσον έδωστή φωτιά
Για την Μακεδονία!

'Ο θάνατός του ε; γενή
Τριγούδι, 'Αρμονία
Τσαούτη πού να συγκινή
Και τας νεκράς καρδίαις
Για ένα όνομα, σέπτον
Τό της Έλευθερίας.

Τό αίμά του, τό άγιον,
'Εκεί όπου ήγούθη
Θάνα σπορά έλευθερίας
Στά σκλαβωμένα πλήθη.
Και έσφνης θά θλαστάν' ή γη
Κι' όχι χλωμά χορτάρια
'Οπίστην ή Έλλάς γεννη
Σάν τον ΜΕΛΑ λειοντάρι!

Ε. Μοδινός.

ΝΕΟΙ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΙ

Κατά τας εξετάσεις των φαρμακοποιών την έβδομάδα ταύτην ήπέτυχον οι κ.κ. Γεώργιος Θ. Πιερίδης εκ Λευκωσίας και Γεώργιος Παλιμας εκ Λάρνακος.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΑΡΜΟΣΤΟΥ

Η Α. Έξοχότης ο Αρμοστής ήπεσκέψθη τό παρελθόν Σάββατον τους άστυνομικούς σταθμούς Λευκωσίας.

Η Έξοχότης του, μετά του Αρχιγραμματίως κ. Γιαγκ, μετίβη την Διούτεραν εις Αμμόχωστον ίδίως πρέσ έπίσκιψιν των λιμενικών και σιδηροδρομικών έργων, έπανελών την Τρίτην.

Ο κ. ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ

Όργη οδ κ. Διοικητού.
Ο κ. Σπ. Μαρσούκας θριαμβεύει έν Λάρνακι. Τό έσπείρας του Σάββατου έδωσε την πρώτην έσπιδά πρέσ πυκνότητου άκροατηρίου, συγκινήθέντος μέχρι δακρύων.

Αι έισπράξεις υπερέβησαν τάς 120 λίρας. Παρών ήτο και ο Πρόξενος της Έλλάδος. Ο κ. Ε. Χατζηγιάννου προσέφειν εις τον κ. Μαρσούκαν άποδοσίμην εκ μέρους της νεολαίας Λάρνακος, ο δε κ. Μ. Νικολαΐδης κλάδον έλαίας και δάφνης εκ μέρους της πόλεως.

Την Κυριακήν ο κ. Μαρσούκας άπήγγειλεν εις τό Γυμναστήριον, και έσπερχθήσαν 7 λίραι. Ές όλίγοις, εις πάσα, εύκαιριαν γίνονται έρανοι.

Τό περιεργον είνε ότι ο Διοικητής Λάρνακος την παραμενήν της έσπιδος έδών άγγελίας τοιχοκολλημέτας τάς έίσχισιν έν όργη!!

Ο κ. Μαρσούκας θά ήβη έν Λευκωσία άφου περιέβη την την έπαρχίαν Λάρνακος.

ΕΣΩ ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ!

Ένεργεια των έν Έλλάδι Κυπριών.

Παρά του ε; Αθηναίς Κυπριακού Συλλόγου «Ζήτωνος» έλάδομεν χότις ψήφισμα, κατά τό όποιον οι έν Αθηναίς και Πειραιαι Κύπριοι, συνελθόντες τή προσκλήσει του Συλλόγου τή 24 ήξαντος, και σκεφθέντες επί των όλεθρίων δεινών ύφ' ών άπειλείται ή Κύπρος εκ του έβραϊκού άποικισμού, εξέφρασαν ετήν εύχήν και την παράκλησιν όπως ή Σεβαστή του φιλελευθέρου Βασιλέως Έδουάρδου Ζ' Κυβέρνησις λάβη υπό σοδαράν ήπεψιν τά δικαια των Κυπρίων παράπονα κατά του έβραϊκού άποικισμού και καταστήση ούτω την ήδη ταραχθείσαν ήσυχίαν των κατοίκων.»

Εψήφισαν δε

1) Τό συνταχθέν σχετικόν έγγραφον να δοθή τή έν Αθηναίς Αγγλική Πρεσβεία λι' έπιτροπής εκ των κ.κ. Νικ. Γ. Οικονομίδη Μιλ. Κ. Κουρία και Ιωάννου Στ. Σολομωνίδη και ήνά παρακληθή αυτή όπως μεταδιβάση αυτό εις τον έν Λονδίνο έντιμον Υπουργόν των Αποικιών, και

2) Να δημοσιευθή διά των έν Αθηναίς και έν Κύπρω έφημερίδων.

Ο. Ν. ΣΠ. ΛΑΜΠΡΟΣ
Πρόεδρος του Εθνικού Πανεπιστημίου

Ομιλών περί του Παύλου
Μελά.

(Τῆ 23ῃ λήξαντες οἱ φοιτηταί τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἐτέλεσαν εἰς τὸ ἀνεκροταφίον τῶν Ἀθηνῶν μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ ἡρώος Παύλου Μελά.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πανεπιστημίου κ. Σπυρίδων Λάμπρος, μετὰ τῶν ἀπαιτηθέντων ἀκολούθων ὁμιλήσας ὡς κατωτέρω, καὶ δημοσιεύσας τὸν λόγον αὐτὸν τοῦ γλυκύτατου βήτορος, μὲ τὴν προτροπὴν ἀναγνωσθῆ ἀποταχῆ τῆς Κύπρου ὅπως σταλῆ εἰς τὰς κρήνας δουλείας καὶ πάσχοντες Ἑλληνοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς ἐναθαρρήσεως τὸ θαλασσινόν.)

«Δὲν μὲ ἀναδιδάξει ἐπὶ τὸ δῆμα τοῦτο ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ ἐπιθυμία νὰ σπείσω καὶ ἐγὼ τὸ δάκρυ μου ἐπὶ τῇ ἡρωικῇ θανάτῳ φίλου ἀγαπητοῦ καὶ στρατιώτου γενναίου, ἄσπονδου καὶ ἀνεπιβουλεύτου, ἐπιτάξου τῆς ἀπώλειαν τοῦ νεαροῦ προμάχου τῆς Πατρίδος, εὖ ἀπὸ μακρῶν, ἐτῶν ἐγγύθεν παρεκλούθησα καὶ ἐγνώρισα τὴν ἀκοιμητὸν φιλεπατριαν καὶ τὴν ἀμετρον εἰς τὴν Ἑλλάδα βραδείωσιν, ἱερὰν κληρονομίαν τοῦ πατριῶτου σου οἴκου.

«Ὁ εὐχόμενος ἦθελον, ἢ ἂν τοῦτο μοι ἀνετίθετο, θὰ προετίμων νὰ σιγήσω διὰ νὰ μὴ πνέωσιν τὴν φωνὴν μου τὰ δάκρυά μου, ἀπεκλοντοῦς, ὅτι ἔλαβον διὰ παντός, ὁ θάνατος τὸ μὲν ἄμα τὸ γλυκύ τοῦ ἠρώου καὶ θαρραλίου τέκνου τῆς Ἡπείρου, μὴδὲ μὴ ἀνέβαινον ἀπὸ τῆς γλυκύτητος ἐπὶ τῇ γῆ τῆς ἀσπίδος ὁμιλῆσαι περὶ Πατρίδος.

«Ἀλλὰ μὲ ἀναδιδάξει ἄδακρυν ἐπὶ τούτῳ τὸ δῆμα, ὅπερ ἐστολίσαν μὲ νεκράθημα αἱ χεῖρές σας αἱ νεανικά, ἡ φωνὴ ὁμών ἡ ἐπιτακτικὴ, ὡς φιλοπατρινοῦ καὶ τοῦ Πανεπιστημίου, ἐπέβη ἐν ταῦθ' ἂν ἐπιτρέπεται νὰ θρηνησώμεν, ἀλλὰ ἐπιβάλλεται νὰ στεφανώσωμεν μὲ παρλίσιον δάφνην ἐκείνον, ὅστις διὰ τοῦ αἵματός ἐδυνάτωσεν ἡμᾶς ἀντάτας Μακεδονικὰς δειράδας τὰς δάφνας, αἰτίνες θὰ κοσμήσωσι μίαν ἡμέραν τὰ μέτωπα τῶν ἀμυντόρων τῆς Ἑλληνικῆς Ἰδίας ἐν Μακεδονίᾳ.

Τὴν πολυκαθῆ πατρίδα τοῦ Ἀλεξάνδρου, δὲν στολίζει ἡ κορφύρα τῆς βασιλείας τοῦ μεγάλου ἐκδικητοῦ τῆς Ἑλλάδος τοῦ στήσαστος νικηφόρου τῆν ἑλληνικὴν σημαίαν ἐπὶ τῶν ἐπάλληλων τῶν Σούσων καὶ τῶν Ἐκβατάνων, ἀλλὰ καλύπτει ὁ νεκρῶσιμος μαγδύας, ὃν μελαίνει καθ' ἡμέραν ἀσπλάγχνως καὶ θαρδάρως χυνομένου ἀδικοῦ αἵματος.

Εἰς τὴν ἀσπίδα ἐκείνην τῆς ἐρημώσεως, εἰς τὴν ἐπιδικωμένην δολοφονικὴν ἀποβαράδωσιν παντός, ὅτι ἑλληνικὸν ἐγὼ τῇ γεγενησῆ τοῦ Ἀριστοτέλους, εἰς τὰ συσσωρευμένα ἱερίσια νῶν κατεδαφισθέντων, εἰς τὴν τέρψαν εἰκῶν εὐποληθῆσιν, εἰς τὰ χρυσοῦγα τῶν δικωμένων, εἰς τοὺς πενθοῦντας εἰκῶν τῶν κληρῶν τῶν θαρραλῶν θυμάτων, εἰς τὸν τῶν ἀφαιρηθέντων ἱερῶν, εἰς τὰ θάβρα ληστρικῶς ἐρημωμένων σχολείων, εἰς τὰ κελιά ἀγρίως

λαφυραγωγευμένων μόνων, ἦλθε νὰ φέρῃ παρηγορίαν, ἐνθάρρυσιν, ἐλπίδα καὶ εὐχὴν εἰς ἀκτίων ἀπὸ τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰμπετοῦ ὁ στρατιώτης τοῦ καθ' ὄνομα τῆς Ἑλλάδος ὡς ἀστερινῆν τοῦ διαθήκην ἐκεῖ ἔπευ ἐκαλεῖ αὐτὸν τὸ καθήκον ἐκεῖ ὅπου καλεῖ τὸ καθήκον πάντα Ἑλληνα.

Τοιοῦτοι θάνατοι εἶνε λευτέρων παλιγγενεσίας δι' ὁλόκληρα ἔθνη. Καὶ ἐνῶ ἡμεῖς ἐδῶ ἀποθαυμάζοντες τὴν ἡρωισμὸν τοῦ πεισόντος, ἀναγνωρίζοντες τὸ μῆγεθος τῆς προσωπικῆς τοῦ θυσίας, οὐκ ἔδυνάμεθα μὴ ἐπινοῦν ὑπὸ τοῦ νικητοῦ τοῦ πατριωτισμοῦ, ὅπερ ἐνέχουσεν ὁ αἰγλήμης, ὁ ποιητικὸς τοῦ θανάτου εἰς τὴν χεῖρῶν τῶν καρδιῶν μας, ἐτρέφοντες ὅλοι πλὴν τοὺς ὀφθαλμούς, ὡς ἀπὸ συνθήματος ἀναμειομένου εἰς τὴν ἐπὶ μακρὸν ἀόρατον εἰς τὴν ὑπὸ πρῶτον λησμονημένην Μακεδονίαν. Δι' αὐτοὺς τοὺς ταλαιπωρημένους Μακεδόνες ὁ θάνατος τοῦ ἐγγενούς στρατιώτου ἐπὶ αὐτῶν τῶν μακεδονικῶν πεδίων εἶνε ἀναθάρρησις καὶ παρηγορίαν εἰς ἀπαρχῆν τῶν ἀγῶνων, εἶνε ἀνατολὴ νέων ἐλπίδων. Ἀνάνται πλείον νὰ σκεφθῶσιν, ὅτι ὑπάρχει ἀλληλεγγύη μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Μακεδονίας, ἀλλήλεγγύη σφραγισμένη διὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ αἵματος, ὅπερ εἶχε νὰ πρόσθετον ἡ Ἀθηναίων κεινῶν, ὁ ἑλληνικὸς στρατιώτης, ἡ νεολαία τῆς πατρίδος.

Τὸ δῆμα τοῦ Παύλου Μελά θὰ περιβαλῆ ἐν ταῖς μακεδονικαῖς χώραις ἡ αὐτῆς κείνης κρητικῆς ἀγῆτης ἡσυχαστικῆς ἐρημίας. Μετὰ περὶ τὸ δῆμα τῶν παλαιῶν δημοτικῶν. Ὁ δὲ γαισχος, ἐν τῇ ἡσυχίᾳ ἐκείνῃ τῆν αἰώναντου κατὰ τὰς τῶν θιλότων ληστρικῶν νὰ μεταβαλῶσιν τὴν Μακεδονίαν ἐν ὅλῳ γινόν καθίσταται, ὅτι γίνῃ μνημὸν ἀπὸ τοῦ ἔθους καὶ μερμηλῶσιον τῶν ληστῶν, ὡς ποτε ὁ Βεννὸς τοῦ Ἀόντος ἐκείνος, πρὸ τοῦ ὅπου οὐ διήρχοντο ἔντρομοι οἱ Βούγαροι.

Πρὸς εὐχόμενον θάνατον τοιαῦτα ἐκαγγελλομένου καὶ παρασκευάζοντος δὲν ἡδύνατο νὰ μείνῃ ἀσυγκίνητος. Ἰδιαίτως ἡ ἀκαδημαϊκὴ γένησις Πρὸς τοιοῦτον νεκρὸν τῆν κήρυξιν ὑπερθεθετικῶς, ὅτι συνδέει αὐτὴν ἐπερ πῆγᾶ καὶ ἄλλον ἀρρηκτος δεσμός. Ἡσθάνθητε εἰς πρῶτον, εἰ νεανίας, τὴν σημασίαν τῆς θυσίας τοῦ νεανίου. Ἐνθάδε κεντρῶν εἰς τὰς ψυχὰς ὁμών πρῶτον τῶν στρατιωτῶν τῆς ἀθρίας, τὸ μάρτυρον τοῦ στρατιώτου. Ἰμας, ἱκευὸς φοιτῶντας, εἰς τὸν Ἐθνικὸν Καθίδρυμα, ἐν ᾧ παρίσταται τὸ ἱερὸν ἱερὸν τῆς Ἑλλάδος συμπάσης τῆς Ἑλλάδος τῆς ἐνιαίας, τῆς Ἑλλάδος τῆς μεγάλης, ἣν δὲν περιορίζει ὁ Ὀλυμπος καὶ ἡ Μαλία, δὲν διέλαθε καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ διαλαθῇ ἡ σφραγὶς τῆν μεγάλην Ἑλλάδα ἀφαιρησῆς τοῦ στρατιώτου τοῦ βασιλέως ὅστις ἀπέθανεν ὡς στρατιώτης τῆς ὅλης Ἑλλάδος, ἣν ἀπὸ τῶν παιδικῶν τοῦ ἡμερῶν ἀναπαρίστατον εἰς αὐτῶν ἀπαδόσεις τοῦ ἡπειρωτικῶν τοῦ οἴκου καὶ τὰ διδάγματα τοῦ Ἐρωστάθη τοῦ θείου τοῦ. Ἰπὸ τοιαύτην ὁ Ἰπὸ τὸν Παύ-

λος Μελά, ὑπῆρξε συμφοιτητῆς σας ἐν τῷ Πανελληνίῳ διδασκῆριῳ, ὅσον καὶ σεις θέλετε νὰ δείξητε, ὅτι ὁ ἀναδειχθῆτε ἐν τῷ μέλλοντι ἀντάξιοι στρατιῶται τοῦ φιλοπατρίδος νεκροῦ.

Αὐτὰς τὰς πατριωτικὰς συγκινήσεις νομίζω, ὅτι διαγιώσω εἰς τὴν ἀχρότητα τοῦ προσώπου σας.

Αὐτοὺς τοὺς εὐγενεῖς παλμούς νομίζω ὅτι ἀκούω ταύτην τὴν ὄραν λακτισσοῦσας τὰ νεανικά σας στήθη.

Καὶ εἰς τὴν νεκρῶσιμον βόμβην τῶν διοχιλίων σας στομάτων νομίζω, ὅτι ἀναγνωρίζω, ὡς ἀκαδημαϊκοὶ πολιταὶ τοῦ Πανελληνίου καθιδρύματος τῶν Μουσῶν, τὴν εὐχὴν καὶ τὸν ὄρον διοχιλίων στρατιωτῶν τῆς ἀθρίας, εἰπίνες ἐδῶ ἐν τῷ κοιμητηρίῳ τούτῳ ἐκευῖψονται τὰ μωσολογία τῶν ἐλευθερωτῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀλγοῦσιν ὑποκάρδιον μὴ ἐυνάμενοι ν' ἀσπασθῶσιν ἐν ἀδωκτῶ μέτωπον τοῦ στρατιώτου τοῦ θανόντος ὑπὲρ πατρίδος, εἰς ὃν δὲν ἐπιουλάσσοιτο ν' ἀναπαυθῆ ἐγγύς ἐκείνων νικηφόρος, ἀλλ' ὅστις ἐπέκρωτο νὰ πρῶτη μακρὰν, ὁ ἀνεπέκρος λυτρωτῆς τῶν δεδουλωμένων.

Κομίσαιτε τοὺς στεφάνους σας εἰς τὴν ἀριστοτεκον μητέρα τοῦ ἔθους, τὴν δίκην ἀρχαίας Λακαϊνῆς ὑπερῆσαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ. Κομίσαιτε τοὺς στεφάνους σας εἰς τὴν ἀρεσκῆν συντροφον τῶν πατριωτικῶν τοῦ νεανίου, τὴν εὐγενῆ χήραν τοῦ μάρτυρος. Ἡ δὲ σιμνὴ σας ἐκμνησθῆσιν τελετῆ, ἀς χρησιμίσθη ὡς βάπτισμα ἀναγνωρίσεως τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα καθηκόντων, ὡς ἀρεσκῶν μέλλοντες εὐτυχιστέρου, ὡς σιωπῆ καὶ σοδερὰ καθυμολόγησις ἔθους ὑψηλοῦ καὶ μεγάλου.

Μόνον τότε θὰ ἐχθρῶσιν τὸ ἔθρος σας. Μόνον τότε ὁ ἀπεκθῶσι βαρυστμανταὶ εἰς στεφάνοι σας. Μόνον τότε εἰς ἐκείνο, ὃν ὀρνεὶ μὲθ' ὁμών καὶ θαυμάζει τὸ ἔθρος ὄλον τὸ Ἑλληνικόν, θὰ ὑπάρῃ ἐλαφρὰ ἡ καλύψασα τὸν πολύτιμον τοῦ νεκροῦ Μακεδονικὴ γῆ.

Εἰς δλοῦς προσετὰ
«Τὰ Παναθηναϊκά»

Εἰκονογραφημένον Περιοδικόν, ἱδρυθὲν τῷ 1900.— Ἐκδίδεται δις τοῦ μηνός.
38, ὁδὸς Ἀριστοτέλους, Ἀθῆναι.

Θίλοντες νὰ καταστήσωμεν τὰ «Τὰ Παναθηναϊκά» προσετὰ εἰς δλοῦς τὰς τάξεις διχομηθῆ καὶ συνδρομητῆς πληρώνοντας κατὰ ἑσῆς.

Μὲ τὴν ἐυκολίαν αὐτῆς τῆς πληρωμῆς «Τὰ Παναθηναϊκά» καθίστανται τὸ περιοδικόν παντός Ἑλληνοῦ, πλούσιον καὶ εἰς ὕλην καὶ εἰς εἰκόνας.

Ἡ ἑτήσια συνδρομὴ, φρ. 25, θὲ πληρώνεται εὐτω: φρ. 5 κατὰ τὴν ἐγγραφὴν, φρ. 5 μετὰ 2 μηνῶν, καὶ εὐτω καθῆξ. Μὲ τὴν 5ην εἰσὴν, ἥτοι κατὰ τὸ τέλος τοῦ 8ου μηνός ἐπε τῆς ἐγγραφῆς, ὁλόκληρος ἡ συνδρομὴ θὰ εἶνε πληρωμένη, καὶ ὁ συνδρομητῆς θὰ λαμβάνῃ ἀκόμη ἐπὶ 4 μηνῶν τὸ περιοδικόν.

Δι' πληρωμῆς ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικόν θὰ γίνονται εἰς ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς ἢ διὰ χαρτονομίσματος ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς.

Ὁ Διευθυντῆς
ΚΙΜΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

ΟΙ ΙΑΠΩΝΕΣ ΜΑΣ ΚΤΥΠΟΥΝ!

Ζωηρά αφήγησις ρώσσου ναύτου.

«Ανταποκριτής της Εφημερίδος «Ημερησίου Ταχυδρομίου» του Λονδίνου κατάρθων προ τού ν' αναχωρήσει εκ Βίγο ο Ρωσικός στόλος, ν' αποσπάσει προς τόν ναύτου την ακόλουθον περιεργωτάτην αφήγησιν περί του εν Βορείω Θαλάτση έκτισσίδου, την όποιον και έτηλεγράφησε προς την Εφημερίδα του, δημοσιεύσαν μάλιστα με την ύπογραφήν του.

«Ο ανταποκριτής, όστις είνε κολύ γνωστός εις τόν δημοσιογραφικόν κόσμον του Λονδίνου—προσθέτει ότι δι' εύλόγου άφορίας είνε ύποχρεωμένος ν' αποσιωπήσῃ τά αληθή όνόματα:—

«Είμαι ύπνότης της αθούτης των άξιωματικών επί του Ρωσικού θωρηκτού. Την νύκτα της έκίθισης εις την Βόρειον Θαλάτταν είργάζομαι εις τό κελάρι καθαρίζων ποτήρια μετά τό δείπνον. Κατόπιν έπηγα εις τό καπηλείον του πλοίου, όπου ήτορα εξ άξιωματικών καθημένους και κάζοντας χαρτιά. Καώς εις τό πλοίον είνε ήτο κωμικός την ισάριαν έκείνην, έκτός ενός των ύπαξιωματικών εις τό διαμέρισμα τού ναυτώ.

«Κατηγόρησεν γάρων, ότι εις ναυτική δεξιότητι όρμηται μέσα εις τό καπηλείον φωνάζων πολύ παραγμένος, «θιέ μου! οι Ιάπωνες μάς κτυπούν.» Όλοι οι άξιωματικοί άμέσως όρμησαν έκάνω. Εγώ έμεινα κάτω. Όλίγον κατόπιν ένας ναύτης ήλθε κάτω και μου ειπεν ότι ό υποπλοίαρχος... με ήθελε να τού πάρω έκάνω δύο ποτήρια λίκνικ. Έπηγα έκάνω με τό κωνιάκ, και μόλις έρθεσα εις τό κατάστρωμα ήκουσα πυροβολισμούς.

«Όλοι οι ναύται επί του καταστρώματος ήσαν εξηλωμένοι πρόμυτα, και οι άξιωματικοί όλοι ήσαν υπό σκέπη. Πρέπει να όμολογήσω ότι είχα παρά πολύ φόβηθῃ, διότι οι άξιωματικοί ήσαν πολύ εξημμένοι, και ώμλουσιν όλοι μαζί με όλην την δύσιν της φωνής των. Ο δόκιμος Β... έκάλει τό σπαθί του γυμνόν, σωνάζων, «οι Ιάπωνες!»

«Έπηρα τ' κωνιάκ προς τόν υποπλοίαρχον, ό όποιος μου ειπε να μείνω εις τό κατάστρωμα, διότι ήτο πιθανόν να χρειασθώ. Παρητήρησά ύπέρ τό άκρον του πλοίου αλλά τίποτε δεν ήμύορισα να ίδω, διότι εμπρός ήτο λεπτή όμίχλη, ήμύορισα όμως να διακρίνω καθαρά τά σήματα τά όποια έκαμνεν η ναυαρχίς.

Είκοσι τορπιλλοβόλα!

«Ηκουσα εια από τούς άξιωματικούς να λέγη ότι τέσσαρα Ιαπωνικά τορπιλλικά έντύπησαν τόν στόλον. Την στιγμήν έκείνην όλα τά πλοια έκυροβόλουν.

«Τό ίδικόν μας έρριψε πολλάς βολάς από δύο μικρά κανόνια, και άμίσως κατόπιν, υπό την λάμψιν των πυροβολίων μας, διακρίνα τόν έχθρόν. Ήσαν άρκετά μικρά τορπιλλοβόλα, έκάνω κά:ω έκασο, θά έλεγαν, εις άπόστασιν μικροτέρην του ενός χιλιομέτρου. Εξηκολούθησαμεν να πυροβολώμεν επί όεκα λεπτά,

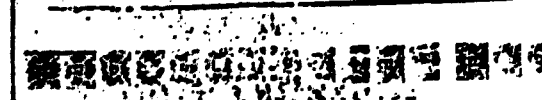
και έπεράσαμεν τόν έχθρόν χωρίς να πάθωμεν καμμίαν ζημίαν.

«Όλην έκείνην την νύκτα όλόκληρον τό πλήρωμα ήτο εις τά κανόνια. Άμα έρεξιν η ταχύτης έμετριάσθη, και όδοται έστάλησαν τριγύρω του πλοίου, διά να εξακριβώσωσι τάς άσλάβας, εάν έγινε καμμία τσιαύτη εις αυτό.

«Την Κυριακήν η ναυαρχίς έκαμε διάφορα σημεία κρούσσογραφικα, και άκολούθως έκδόθησαν διαταγαί έπι τώσσι: τήν προσοχήν εις τούς κρουσμούς, τούς άπαγορεύοντας εις τούς ναύτας και στρατιώτας να μεταδίδωσι στρατιωτικά αυτικά εις συγγενείων ή φίλους.

«Την Τετάρτην έκδόθη διαταγή καθ' ην ναύτης όμιλί, γάρων η άνακινών ότι όποτε προς συγγενεί ή φίλους επί του συμπίρους της νυκτός της Παρασκευής θα ύπήγειο άμίσως υπό τάς προβλήτας του προικου κώδικος.

«Με ήρωτήσατε εάν δεν ήσαν εις άξιωματικοί μάς κωμικοί. Δέν ήσαν κωμικοί, ώς εσ: είπα ήδη, αλλά ήσαν παρά πολύ παραγμένοι, και εις τών ύποπλοίαρχω έκπεθύμηται από την ύπερβολικήν του έκάνω.»

CARDIFF

Παρά πολύ ενδιαφέρουσα γνωστοποίησις.

ΚΑΡΒΟΥΝΑ ΚΑΡΔΙΦ
αρίστης ποιότητος.

Εις τας άπόθηκας υας Λάρνακος, Λευκωσίας και Βρωσιών πωλούμεν **ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΓΗΤΟΣ ΚΑΡΒΟΥΝΟΝ ΚΑΡΔΙΦ**, (γυάνθρακας.)

Η πώλησις του, ως ενεργουμένη σύχλι δι' άξιόπρωσώπων αλλά παρ' ημών τών ίδιων, είναι συμπεριωτάτη διά τόν άγοραστήν.

Διότι τόσο άπλλάττει την πραγματείαν τών έκδόων προηθείας αντιπροσώπων. Κατά έκτέλειαν τό παρ' ημών πωλούμενον Κάρβουνον Κάρδιφ είναι **εύθυρότερον** παντός άλλου εν Κύπρω πωλούμενου Κάρβουνου.

Ετιν δέ ύπερσοτέραν κάμνει την πραγματείαν η έκαιρετική ύπεροχή της ποιότητος.

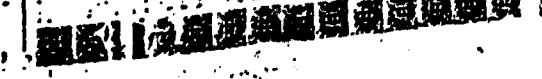
Η πρώτη άδοκιμή άρκει να πείσῃ πάντα άγοραστήν.

Εις τας κατάστημά μας εν Λάρνακι, Λευκωσίαι, Βρωσιών πωλούνται επίσης και:

Σίδηρος παντός είδους διά σιδηρούργους, άστράλια (χαλύβ,) λαμαρίνας, δέματα κατεργασμένα παντός είδους ήτοι διδίλα, βακίτα κτλ. και Άποικιακά.

Τιμαί εύθύνόταται, άνεπίδικτοι άνταγωνισμοί.

και Σ. Νικολαΐδης.

ΚΥΠΡΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ
ΔΙΕΥΘΙΝΤΗΣ ΠΙΕΤΟΥΝΟΣ
Κ. Φουλακτού.
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
(Προπληρωτά.)

Εις τας πόλεις της Κύπρου σελ. 12.
Εις τας χωριά 10.
Διά τούς Δημοδιδασκάλους 10.
Όπου δέν ύπάρχουν ταχυδρομεία 8.
Εις τό Έξωτερικόν φρ. χρ. 20.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Άγγελια: ό στίχος γρ. 2.
Διατριβαί: ιδιαίτεροι συμφωνίαι.
Κυβερνητικά Έγγραφα ό στίχος προς 3 πίν,

Τά χειρόγραφα

δέν έπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΑ

Έν τῃ Στοά Φανερωμένης.

Αι έπιστολαί δέον να άπευθύνωνται προς τόν Διευθυντήν του «Κυπρίου.»

Έλβετική Δαμαλίζ.

Έλαβον ήδη, και θα λαμβάνω τακτικώτατα ναπήν Δαμαλίζ εκ τών πασιγνώτων Ίσσιτούτων της Έλβετίας. Οι Ιχνοί: άνάγην τοιαύτης άς ζητώσιν από τό Φαρμακείον μου.

Έκαστον πωληάριον τιμάται 5 γροσίω, οι δέ πωρηγίλια άποστέλλονται ελεύθερα ταχυδρομικών τέλων.

Έκαστη παραγγέλια δέον να συνοδεύεται πάντοτε υπό του άντιτίμου.

Σάββας Θωμαΐδης,
Φαρμακοποιός εν Κυρηναία.

Ο κ. Μ. Δ. ΛΟΪΖΙΔΗΣ έν Καίρω.

Πωλει γραμμάτισ του γνωστού λίαν έπικερδούς «Προνομιούχου Βασιλικού Ούγγρικου Λαχείου.» Όλόκληρος αριθμός τιμάται εικοσιοκτώ σελλινίων. Ο ήμισυς δικατέσσαρα σελλινία. Τό τέταρτον αριθμού έκτά σελ. και τό όγδοόν τρία και ήμισυ σελ.

Έξ κληρώσει εντός Εξ μηνών, κατά τας όποιας εκ τών 110,000 αριθμών κερδίζουν αι **55,000.**

Ο κ. Μ. Δ. Λοΐζιδης έχει εν Καίρω τνήμ εγαλειτέρα πελατείαν.

Προνομιούχον Βασιλικόν Ούγγρικόν Λαχείον.

Έξ 110,000 λαχών.
Κερδίζουν αι 55,000.

Έκκυβεύσεις 6 κατ' έτος.
Έκάστος λαχός ύποδιαιρείται εις δεύτερα, τέταρτα και όγδοα. Έκαστον όγδοον τιμάται γρόσια 30.

Τά κέρδη πληρώνονται άμέσως. Ζητήσατε λαχούς και λεπτομερείς πληροφορίας παρά του κ. Μ. Κ. ΦΥΛΑΚΤΟΥ.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Εικών του πολέμου.

Την κατωτέρω εικόνα περιγράφει αυτό-
πτης ανταποκριτής:—

«**Η**το νεαρός πολοχαγός, γνωστός εις ό-
λην την Ταπωνίαν ως ο ήρωας του Μοσ-
ενλίγγου.»

Κατά την ρωσικήν έφοδον επί του στε-
νου τούτου τη 4 Τουλίου μίαν έωδεκάδα
έχθρων έσφριξε με το ξίφος του. **Η**το με-
ταξύ των πρώτων εις την προελόνουσαν
κατά του Λιασγουάγκ κυκλωτικήν φάλαγγα.

Όρμών μετά των ανδρών του διά μέσου
άγρου γιγαντιαίου κέγγρου, έκτυπήθη υπό
θραύσματος έκρηκτικής δόμβας, όπερ του
έξέσχιζε τα χείλη, κατίστριψε τους όδόν-
τας, και επλήρωσε την γλώσσαν. Διετά-
χθη να υποχωρήση, και όπισθεν άπε ένα
πρεμαχώνα ο χειρουργός ήρχισε ταχύς το
έργον του. Παρά τον κόπον του ο ύπολοχα-
γός έφαινετο μειδιών και ήγωνίζετο ύπο-
μασών λέξεις τινάς εις την νέαν τρουλήν
όμιλίαν του. Οι περίξ ένίτειναν την προ-
σοχήν των διά ν' άρπάσωσι το νόημα. Το μει-
δίσμα του νεαρού ύπολοχαγού έγίνετο βαθύ-
τερον, και έκαμα κίνημα με την κεφαλήν
του προς τας χείρας και τους πόδας του.

— **Εί**νε ακόμη εκεί; έρουρούρησε.
«**Μ**περὼ ακόμη να πελεμῶ τους Ρώσους!»

Τί δέν κάμνουν αἱ γυναῖκες!

Μίαν φοράν κι' ένα καιρόν ύπηρεζον όρει
εις ό,τι μία κόρη ήδύνατο να κάμει, αλλά
σήμερον το ώραιον φύλον δύναται να κάμνη
ό,τι άλλοτε έθεωρείτο ως άποκλειστικόν
προνόμιον του άρχιμου φύλου. Το τελευταίον
παρόδειγμα τούτου έδόθη υπό έπτά Γαλλί-
δων, αλίνας κατέχουσι και διαχειρίζονται
ένευ άλλου θεοθού μεγα κτήμα εις Κολορά-
δο, όπου έγκατατέθησαν

Διευθύνουσι τους έππους, τους βίνας, και
το λοιπὸν κτήνη της εκούλιαι, και έγί-
ζονται τὸ άρέσκον, τὸ εικρενα, τὸ άροτρα,
και τὸ λοιπὸν γεωργικὰ έργαλεία τίσων κα-
λῶς όσον και οί πλέον πεπειραμένοι γεωρ-
γοί.

Γεννηθίσασι υπό εύελας περιστάσεις, εύ-
ρέθησαν ερίφης έγκαταλειμμένοι εις τὰς
είσεις των ευόμενι με βορὴ χρέει εις την
ρόγην. **Η**σαν όμως γεννοία κερτίσια, και
έντεμετώπισαν την μόνην εὐέχοσεν. Μετη-
νάστεισον, ένωκίασαν μὲν έσκουλιν εις Κε-
λοράδο, και τώρα κάμνουν χρήματα.

Δεν είναι άδρογυναίκες, και δέν έχασαν
τίποτε από την χάριν των. Το μόνον παρά-
πονον που έχουν είναι ότι όταν αλλάζουσι
φορέματα μετά την καθημερινήν εργασία,
μετά λύπης χάλασαι τὸς τσίπες των ένδυ-
μάτων της εργασίας. **Η** τσίπες έχουν γίνη
μία ανάγκη διά τὰ κερτίσια.

**Μεγά Βιβλιοπωλείον
Κ. Γ. ΡΩΣΣΟΥ.**

Πλήν πλουσιωτάτης συλλογής πάν-
των των διδακτικῶν βιβλίων, των δοκι-
ματέρων συγγραφέων, εύρίσκονται παρ'
ημῶν και τὰ ύφ' ημῶν συμφώνως τῶ
προγράμματι των σχολείων της Κύπρου
έκδοθέντα βιβλία ως έξής:

«**Ε**λληνική Ιστορία, υπό Π. Ν.
Τσικλήν και Ι. Γ. Ίωαννίδου, διά την
γ', δ', ε', και ε' τάξιν.

Συλλογή Ποιημάτων, υπό Α. Ίω-
αννίδου.

Προσευχαί.

Πρὸς τούτοις δὲ έκομισαμεν και ά-
παντα τὰ διδακτικά βιβλία τῶ κ. Θεο-
δώρου Αποστολοπούλου.

Κ. Γ. ΡΩΣΣΟΣ

Ο Χειμῶνας Έρχεται!

Κα' λάβετε τὰ μέτρα σας, ότοι ει-
σθε προνοητικοί!

= **Σ**κουφεά χιμωνιάτικα κατά τὰ
εύρωπαϊκά σχέδια, παντός σχήματος και
κατὰ τὸ γεύστο εκάστου αγοραστοῦ. **Ν**ί-
ο ν σ χ έ δ ι ο ν, προσυλάττον τὸν
λαιμόν, τὰ ότα - και τὸ πρόσωπον από
τὸ κρύο, μετατρέπομενον δὲ εις καπέλ-
λο της ημέρας!

= **Π**ελίκες μαθητῶν.

= **Σ**άκκουσ (ταλάσις) διά την σω-
ρ ί α ν των βιβλίων των μαθητῶν και
της τσίπης των γονέων.

= **Κ**απέλλα εν γίνεται χιμωνιάτικα
δι' άνδρας, παιδας και κοριτσάκια.

Πάμφθηνα! Καί ποδ τὰ εύόσκε-
τε; **Π**οῦ άλλοῦ παρά εις τὸ πασίγνωστον
Βιεμηχανικόν Καταστήμα **Χ. Γ. ΡΩΣ-
ΣΟΥ**, τὸ αληθές Πολυτεχνειον, όπου
και κατασκευάζονται. **Υ**ποστηρίξατε,
λοιπόν, την έγχώριον βιεμηχανίαν, και

Τρέξατε έκί ολοι! **Ε**ις την Στο-
άν Φανερωμένης.

Διδακτικά Βιβλία.

Τὸ περιοδικόν «**Δ**ημοτική Έκπαιδευ-
σις» και τὰ διδακτικά βιβλία και λοιπὰ
έργα τῶ έγκρίτου εν Αθήναις παιδαγω-
γοῦ κ. **ΣΠ. ΔΟΙΚΑΚΗ** πωλουνται εν
Κύπρῳ μόνον υπό τοῦ εν Λευκωσίᾳ άν-
τιπροσώπου αὐτοῦ κ. **Κ. Γ. ΡΩΣ-
ΣΟΥ**, δ βλίοπωλου.

ΣΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

«**Η** **Κεντρική Μεσαορία.**»

«**Ε**ν Πραστειῶ (Μεσαορίας).»

Ο εκ των έγκρίτων και φ' όλοπροσώων
κατοίκων του χωρίου Πραστειῶ κ. **Γ.**
ΠΑΚΟΥΛΑΣ ίδρυσεν επί της μεγάλης
πλιτείας τῶ ερημίνου χωρίου και της
άμαξιτοῦ οδοῦ Λαρυνακος—Λευκονίκου
κάλλιστον και εύρύχωρον **Σ**ενοδοχείον,
μετά δύο πατωμάτων, υπό τὸ ὄνομα

«**Η** **Κεντρική Μεσαορία.**»

Τὸ εἶκημα τοῦ **Σ**ενοδοχείου τούτου ει-
νε εύαερον, έχει έπιπλα έντελῶς καινούρ-
γη, καθαριστή-α άπαράμιλλον, περιπέ-
ησιν έκτακτον, και τιμὰς συγκαταβα-
τικάς.

«**Ε**ν ενί λόγῳ τὸ **Σ**ενοδοχείον

«**Η** **Κεντρική Μεσαορία**»
δύναται να καταγεητεύση πάντα επι-
σκεπτόμενον αὐτό.

Διορθωτῆς μηχανῶν.

«**Α**φίκετο εν Λευκωσίᾳ ο μηχανικός
κ. **Σ**ταμάτιος **Σ**παθάρος, πασίγνωστος
διορθωτῆς ραπτομηχανῶν. **Θ**ά μείνη ενδὴ
ένά μόνον μήνα. **Τ**ὸν εύρίσκετε εις τὸ
παραπλεύρως τῶ **Ν**αοῦ **Φ**ανερωμένης
Σενοδοχείου και επωφεληθῆτε της σπα-
νιας εύκαιρίας.

HOLLANDSCHE

CREDIETBANK

AMSTERDAM (HOLLANDE)

**ΟΛΛΑΝΔΙΚΗ
ΠΙΣΤΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΑΜΣΤΕΛΟΔΑΜΟΥ**

[**Α**ναγνωρισθείσα διά βασιλικῶν διαταγ-
μάτων της 29ης Ιουλίου 1890,
της 25ης Μαΐου 1891 και της 7ης
Σεπτεμβρίου 1900.]

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

«**Α**σφαλῆς τοποθέτησις χρημάτων.
Ελπίδες μεγάλων κερδῶν.

Της **Τ**ραπεζῆς ταύτης αἱ λαχειοφό-
ροι όμολογιαί διαιροῦνται εις τρεῖς τά-
ξεις.

Της **Α'** **Τ**ΑΣΕΩΣ αἱ λαχειοφόροι έ-
χουσιν εἶλαν φράγκων χρυσῶν **180**.

Της **Β'** **Τ**ΑΣΕΩΣ αἱ λαχειοφόροι έ-
χουσιν εἶλαν φράγκων χρυσῶν **300**.

Της **Γ'** **Τ**ΑΣΕΩΣ αἱ λαχειοφόροι έ-
χουσιν εἶλαν φράγκων χρυσῶν **800**.

Ο αγοραστής δύναται να πληρώνη τὰ
κοσὰ ταῦτα κατά μηνιαίας δόσεις· διά
μὲν τὰς όμολογιαίς της **α'** τάξεως κατα-
βάλλον μηνιαίως φρ. χρυσῶν **6**· διά τὰς
της **β'** τάξεως φρ. χρ. **10**· και διά
τὰς **γ'** της τάξεως φράγκα χρυσῶν **20**.

Ο πρώτος λαχνὸς των όμολογιῶν της
α' τάξεως κερδίζει τὸ κοσὸν φρ. χρυσῶν
100,000.

Κληρώσις κατ' έτος **ΔΕΚΑ ΠΕΝ-
ΤΕ**.

Ο πρώτος λαχνὸς των όμολογιῶν της
β' τάξεως κερδίζει τὸ κοσὸν φρ. χρυσῶν
150,000.

Κληρώσις κατ' έτος **ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ**

Ο πρώτος λαχνὸς των όμολογιῶν της
γ' τάξεως κερδίζει τὸ κοσὸν φρ. χρυσῶν
600,000.

Κληρώσις κατ' έτος **ΕΙΚΟΣΙΕΝ-
ΝΕΑ**.

Εις τὸν καταβάλλοντα άμείσως πίνει
τουλάχιστον δόσεις γίνεται έκπτωσις
50%.

Μετά την καταβολήν της πρώτης δό-
σιως ο αγοραστής λαμβάνει τὸ συμβόλαι-
ον, επί τοῦ οποιου υπάρχουν άναγι-
γραμμένοι αἱ λεπτομέρειαι των δικαιω-
μάτων ὧν μετέχει και οί όροι.

Μετά την καταβολήν της δευτέρας δό-
σιως άποκτὰ τὸ δικαίωμα συμμετοχῆς
εις τὰ κέρδη.

Πλειότεραι πληροφορίες δίδονται υπό
τοῦ κ.

Μ. Κ. ΦΥΛΑΚΤΟΥ
άντιπροσώπου της Τραπεζῆς εν Λευκωσίᾳ.

